

Sygn. akt III U 857/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 listopada 2013r. w O.

sprawy z odwołania R. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania R. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 25 marca 2013 r. **nr** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

R. S. (1) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25.03.2013r. nr (...), odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu wskazał, że w 2009r. zdiagnozowano u niego chorobę nowotworową, ma 64 lata a jego stan zdrowia i wiek uniemożliwiają mu podjęcie zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że R. S. (1) w dniu 12.09.2012r. złożył wniosek o przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy i został skierowany na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS. Wprawdzie Lekarz orzecznik w orzeczeniu z dnia 09.10.2012r. ustalił, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 1.09.2012r., lecz ZUS w dniu 5.11.2012r. wydał decyzję odmawiającą mu prawa do renty, bowiem R. S. (1) przy przyjęciu tej daty powstania niezdolności nie posiadał wymaganego 5-letniego stażu pracy w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed dniem powstania niezdolności i przed dniem złożenia wniosku o rentę. Organ rentowy wskazał też, że odwołujący złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej ZUS. Komisja po analizie całości zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej oraz po przeprowadzeniu bezpośredniego badania odwołującego się, w orzeczeniu z dnia 26.02.2013r. ustaliła, że nie jest on niezdolny do pracy. Wobec powyższego decyzją z dnia 25.02.2013r. odmówiono R. S. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 13.09.2012r. R. S. (1) złożył do ZUS wniosek o przedłużenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W toku jego rozpoznawania orzeczeniem wydanym przez lekarza orzecznika w dniu 09.10.2012r. stwierdzono, że jest on częściowo niezdolny do pracy od dnia 1.09.2012r.. Ponieważ odwołujący nie złożył sprzeciwu od tego orzeczenia, decyzją z dnia 5.11.2012r. organ rentowy odmówił mu prawa do renty, bowiem R. S. (1) przy przyjęciu w/w daty powstania niezdolności nie posiadał wymaganego 5-letniego stażu pracy w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed dniem powstania niezdolności i przed dniem złożenia wniosku o rentę.

Od decyzji ZUS z 5.11.2012r. R. S. (1) wniósł odwołanie do Sądu okręgowego w Ostrołęce, zostało ono jednak odrzucone.

W dniu 30.01.2013r. R. S. (1) złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS z 9.10.2012r. Ponieważ termin ten został przywrócony, odwołujący został skierowany do Komisji Lekarskiej ZUS w W., która w orzeczeniu z dnia 26.02.2013r. ustaliła, że nie jest on niezdolny do pracy. W konsekwencji ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 25.03.2013r. odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu odwołanie R. S. (1) od decyzji ZUS z dnia 25.03.2013r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik ZUS. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu. Komisja lekarska rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje w formie orzeczenia oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy. Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 1 pkt 1 oraz art.14 ust. 2a, 2e, 2f i ust 3 cytowanej ustawy).

W świetle w/w przepisów skuteczność odwołania R. S. (1) była uzależniona od ustalenia, czy jest on niezdolny do pracy, jeśli tak, to w jakim stopniu i jaki jest przewidywany okres trwania niezdolności.

Na okoliczność istnienia niezdolności do pracy odwołującego Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii, psychiatrii, psychologii i onkologii.

Biegłe: neurolog M. B., psycholog kliniczny H. P., psychiatra M. F. i onkolog M. O., po zbadaniu odwołującego 13.07.2013r., rozpoznały u niego: stan po częściowej resekcji żołądka w 2009r. z powodu wczesnego raka żołądka, epizod depresyjny w wywiadzie, chorobę zwyrodnieniową odcinka L-S kręgosłupa i intelekt w normie. Biegłe wskazały, że odwołujący jest zdolny do pracy.

W uzasadnieniu biegłe podały, że R. S. (1) jest po radykalnym leczeniu onkologicznym w 2009r., do chwili obecnej nie stwierdzono cech wznowy i rozsiewu choroby nowotworowej, także ze względów psychiatrycznych nie ma podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy, napeł i nastrój ma wyrównany, nie prezentuje wyraźnych objawów depresyjnych, również z powodów neurologicznych nie ma podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy.

Do opinii tej żadna ze stron nie wniosła pisemnych zastrzeżeń. Wprawdzie na rozprawie w dniu 6.11.2013r. odwołujący oświadczył, że nie zgadza się z opinią, lecz nie zgłosił żadnych konkretnych uwag.

W ocenie Sądu sporządzona w sprawie opinia może stanowić podstawę rozstrzygnięcia. Została ona wydana przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującego schorzeń. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującego. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli odnieśli się do schorzeń występujących u R. S. (1), określili stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy.

Podkreślić należy, że sam fakt występowania schorzeń nie może stanowić podstawy do uznania niezdolności do pracy, lecz istotny jest poziom nasilenia choroby, a poziom ten, zdaniem biegłych, u odwołującego nie sięga poziomu niezdolności do pracy.

Wniosek ten jest poparty wynikami badania przedmiotowego R. S. (1).

W toku obu badań biegłe w badaniu neurologicznym, poza ograniczoną ruchomością kręgosłupa, nie stwierdziły odchyżeń od normy, wskazywały też na prawidłową siłę i napięcie mięśniowe kończyn górnych i dolnych, prawidłowe czucie powierzchowne i głębokie, ujemne objawy korzeniowe i prawidłową próbę Romberga. W badaniu psychiatrycznym nie stwierdzono wyraźnych objawów depresyjnych, wypowiedzi odwołującego były logiczne, rzeczowe i wyczerpujące, nastrój wyrównany. Biegłe stwierdziły też, że wprawdzie odwołujący w przeszedł częściową resekcję żołądka w 2009r. z powodu wczesnego raka żołądka, lecz obecnie nie ma cech wznowy i rozsiewu choroby nowotworowej.

Wobec w/w wyników badania przedmiotowego i treści dokumentacji medycznej należy zdaniem Sądu podzielić wnioski biegłych o zdolności do pracy R. S. (1).

Z akt rentowych wynika, iż odwołujący ma wykształcenie wyższe, pracował jako inżynier, kierownik kontroli jakości oraz prowadził warsztat szklarski. Prace te wymagają różnej sprawności fizycznej, przy czym czynności inżyniera i kierownika kontroli jakości nie wymagają używania siły fizycznej, co niewątpliwie wpływa na ocenę zachowania zdolności do ich wykonywania.

Należy też zauważyć, że z opinii Lekarza orzecznika ZUS z k. 20-21 dokum. lek. ZUS wynika, iż stwierdzając niezdolność do pracy odwołującego Lekarz kierował się faktem prowadzenia u odwołującego obserwacji w kierunku wznowy choroby onkologicznej i koniecznością przeprowadzenia w tym kierunku dalszych badań, obecnie biegłe stwierdziły już jednak jednoznacznie brak wznowy procesu chorobowego.

Wskazać też trzeba, że odwołujący na rozprawie wprawdzie oświadczył, że leczy się też u lekarza kardiologa, lecz jednocześnie podał, iż nie ma w związku z tym prowadzonej dokumentacji medycznej, ponieważ leczy go szwagierka, nie ma też stwierdzonego żadnego schorzenia kardiologicznego, nie ma również żadnych wyników badań i formalnej dokumentacji medycznej, schorzenia kardiologicznego nie zgłaszał też w ZUS, dlatego zdaniem Sądu nie ma podstaw do prowadzenia postępowania w kierunku schorzeń kardiologicznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że prawidłowym jest wniosek biegłych o nie stwierdzeniu u R. S. (1) niezdolności do pracy, odwołujący nie spełnia więc przesłanek do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Wniesione przez niego odwołanie od decyzji ZUS z 25.03.2013r. zostało wobec tego oddalone w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.